

Sempre l'amor

Dc, 26/01/2022 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Un dels textos més populars del Nou Testament és l'elogi de l'amor que ocupa la totalitat del capítol 13 de la primera carta als Corintis que, introduït pel darrer verset del capítol 12, llegim a la segona lectura d'aquest diumenge (1 Co 12,31-13,13). El capítol el podem dividir en tres parts. A la primera (vv. 1-3) es presenta l'amor en contraposició a altres dons dels que se n'ha parlat en el capítol 12. La segona part (vv.4-7) descriu l'amor i la tercera (vv. 8-13) està dedicada a exposar el valor permanent de l'amor.

Els dons mencionats en el primer apartat i en tot el capítol eren els més apreciats pels corintis i eren aquells dels que alguns en gallejaven davant tota la comunitat. El missatge que vol trametre és que el comportament més heroic possible queda en no res sense l'amor.

Els termes amb que es descriu l'amor no estan posats a l'atzar, sinó que responen a la situació que es donava a la comunitat de Corint. Fixem-nos en l'enveja. Aquí cal entendre el terme com el desig intens de posseir el que té un altre; aquest desig genera enveja i gelosia. Un envejós no pot estimar un altre perquè l'enveja és sempre negativa i incompatible amb l'actitud positiva de l'amor. L'autor del text segurament està pensant en les enveges derivades de no poder posseir determinats dons; això originava rivalitats, divisions i enfrontament dins la comunitat.

L'amor no presumeix. Possiblement els posseïdors de determinats dons que ells consideraven superiors adoptaven una actitud de superioritat respecte la resta de corintis o respecte els que tenien uns dons que els orgullosos consideraven de més baixa categoria. Els arrogants depreciaven aquests altres i els consideraven dèbils i ignorants. Res a veure amb el missatge de Jesús "Feliços els humils: ells posseiran la terra! (Mt5,5).

Segueix el text amb la descripció en negatiu i en positiu dels comportaments que corresponen a l'autèntic amor. Aplicables als membres de la comunitat de Corint es poden fer extensius al comportament de qualsevol cristià.

La tercera part és la menys comentada. Comença afirmant que l'amor no passarà mai. Hem de tenir en compte que el pensament de Pau té la mirada posada en els temps darrers marcats per la segona i definitiva vinguda de Jesús. En aquests temps l'amor es mantindrà amb tot el seu vigor. La diferència entre el temps actual i el temps futur l'explica el text amb tres afirmacions: 1) la inutilitat dels dons de coneixement, llengües i profecia que ara són limitats; 2) comparació dels temps actuals amb l'etapa infantil de la vida humana; 3) coneixement limitat del temps actual contrastat amb el coneixement total del temps futur. És curiosa la imatge del mirall per descriure el coneixement limitat. Corint era famosa pels seus miralls de metall polit. Eren els millors de l'època però reflectien una imatge distorsionada, deficient i no aconseguien obtenir una imatge clara que es correspongués amb tota exactitud amb la imatge original. Eren molt diferents als miralls de vidre actuals als que estem acostumats.

El text no pretén afirmar que aquests dons siguin inútils. Són bons però la seva

utilitat és limitada a l'existència del món actual. No seran necessaris quan la Regne de Déu arribi a la seva realització total i plena. A diferència d'això, l'amor, ja en el temps present, té un valor superior als dons de profecia, llengües i coneixement i no cal dir a tota la resta de dons. A més d'això, en el temps futur quan tota mena de do hagi perdut la seva utilitat, l'amor conservarà tot el seu vigor. L'amor no acabarà mai i sí que ho farà tota mena de do en la temporalitat del món actual.

L'amor en el temps futur s'imposarà sobre la fe i l'esperança que són importants en el món present però que deixaran de ser necessàries en el nou temps que ha de venir. Ara coneixem Déu per mitjà de la fe i tenim l'esperança d'un futur que ha de venir. Quan el Regne de Déu arribi al seu total compliment, coneixerem Déu cara a cara i posseïrem el futur que ja no caldrà esperar. Ara estimem imperfectament, però quan arribi el temps nou estimarem amb tota plenitud i intensitat, tal com Déu ens ha estimat a nosaltres.

Diumenge 4rt durant l'any. 30 de Gener de 2022